

JAVA-BODE.

NIJWS- HANDELS- EN ADVERTENTIE-BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIE.

A^o. 1853.

Woensdag 30 Maart.

N°. 25.

Prijs per halfjaar voor *Batavia* f 12.50
" " " *Java* " 15.—
" " " *Buitenbesittingen* " 17.50
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt Woensdag en Zaterdag
van elke week, vóór posttijd.

De prijs der Advertentiën met *derzelver herhaling* is *veertig*
duiten voor de *elf* woorden, behalve het zegel.

Bij Koninklijk besluit van 21 September 1847 no. 58, is *S. Heij-*
man, gewezen pakhuismeester te Malang, residentie Pasoeroean,
woonachtig te Soerabaya, voor het vervolg ontheven van de smet
van gerloosheid, welke alsnog op hem rust, uit kracht van een
besluit van den raad van justitie te Soerabaya, van 31 Maart 1836,
bevestigd bij arrest van het hoog-geregtshof van Nederlandsch-
Indië, van 27 April 1846, waarbij hij tot onteerende straffen is
veroordeeld.

Bij besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, van
24 Maart 1853 no. 4, is, naar aanleiding van het bepaalde bij art.
44 en 47 van het octrooi en reglement voor de Javasche Bank,
vastgesteld bij besluit van 3 Maart 1848 no. 5 (staatsblad no. 12),
bij vernieuwing van het besluit van 4 April 1851 no. 5, benoemd
tot gouvernements commissaris, om bij alle algemeene vergaderingen
van stemgerechtigde deelhebbers, de belangen van het algemeen te
verteenwoordigen, en om optatreden als voorzitter van de door de
algemeene vergadering van stemgerechtigde deelhebbers, op 15 April
1853, te kiezen commissie tot opname der balans enz., jhrk. *J.*
Hora Siccoma, directeur-generaal van financiën.

Benoemingen.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, het gewezen opperhoofd
der factorij van den nederlandschen handel op Japan *F. C. Rose*.
Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de controleur 2 klasse
bij de landelijke inkomsten en kultures *H. G. de Wildt*.

GESTELD:

beschikking van den directeur der kultures, de ambtenaar 2
klasse *F. C. L. C. J. Spangenberg*.

Militair Departement.

BEHOEFT:

tot adjutant bij het 12 bataillon infanterie, de 1 luitenant *J. B.*
Verheij, van het 2 bataillon.

Marine-Departement.

OPDRACHTEN:

aan den luitenant-ter-zee 1 klasse *P. baron Macell van Carnide*,
lid der commissie tot verbetering der Indische zeekaarten, de
werkzaamheden van secretaris dier commissie.

Advertentien.

Vertrek van de Landmail.

De directeur der producten en civiele magazijnen maakt bij deze
bekend, dat op Dingsdag den 12den April, des namiddags ten één
uur, bij het postkantoor te Weltevreden gesloten zullen worden de
verpakketten, bestemd om te worden verzonden naar Singapore
en van daar, per landmail, naar Europa; zullende de sluiting der
verpakketten, bestemd voor Banks, Palembang en Riouw, plaats
vinden op Maandag den 11den April.
De Directeur voornoemd,
DE VEER.

Vendutien.

Op Donderdag 31 Maart, voor het woonhuis van den heer *H.*
Plump, op het Koningsplein, bij den Gang-Scott, door *Vaupel en Co.*,
zullen een goed geconserveerd inboedel, wagens, paarden, enz.

En

's Avonds van 7 tot half 10 ure, in de Harmonie, door *Lange en*
Co., van een belangrijke verzameling boekwerken en muziek, waar-
van de catalogus zal worden rondgezonden.

Op Vrijdag 1 April, voor het commissiehuys van *Munder*, bij de
Blaauwbrug, van wagens, bendies, paarden, diverse meubelen, waar-
van een complete inboedel, en wat verder te voorschijn zal wor-
den gebracht.

En

voor het commissiehuys van *John Pryce en Co.*, tegen 4 percent
winst, van diverse negotiegoederen.

Op Zaterdag 2 April, des morgens ten 10 ure, in het lokaal
No. 2, naar rekening van het gouvernement, van een hee-
venland van 40,000 Mexikaansche dollars, en zulks bij kavelingen
van 1000 staks.

VENDETIE TE MEESTER CORNELIS.

Op Zaterdag 2 April, wegens vertrek van den heer *Oppermann*,
van wagens, bendies, wagen- en bediëpaarden, diverse huismeubelen,
houtwerken, enz.

Op Maandag 4 April, voor het woonhuis van den weledelgestr.
heer *L. M. F. Plate*, op Kramat. (De advertentie No. 209).

Op Dingsdag 5 April, voor het lokaal *de Zon*, door den makelaar
E. S. Voute, van diverse meubilaire goederen, wagens, paarden, enz.

Nagelaten Boedels.

De agenten der Samarangsche weerkamer te Soerakarta roepen
bij advertentie van 13 Maart 1853, alle debiteuren en crediteuren
in den boedel van *Izak Simon Sanders* op om binnen
twee maanden betalingen of aangiften te doen.

Vertrekkende Personen.

Kapitein *J. H. Crena* naar Nederland; gemagtigde de 1 luitenant
plaats-adjutant *J. B. A. Brumsteede* te Batavia.

BATAVIA.

In de *Nieuwe Rotterdamse Courant* van den 7den
Februarij j.l. wordt berigt, dat *Z. M.* heeft goedgevonden
tot Kommandeur der Orde van den Nederlandschen
Leeuw te benoemen den heer *Ch. F. Pahud*, Hoogst-
deszelfs minister van Kolonien.

— *Z. E.* de Gouverneur-Generaal is in den morgen
van den 28sten dezer van Buitenzorg te Batavia aan-
gekomen.

— Op den 25sten dezer is de Engelsche oorlogsbrik
Bittern, onder het bevel van den kapitein *E. W. van*
Sittart, en komende van Singapore, ter reede Batavia
geankerd.

— Wij vernemen met genoegen, dat de Directeur
van den Franschen Schouwburg alhier, het voornemen
heeft eerstdaags eene tooneelvoorstelling te geven, wier
opbrengst gedeeltelijk zal strekken tot ondersteuning
der noodlijdenden te Banda. Ter dier gelegenheid zal
de schoone Opera *Anna de Boleyn* worden opgevoerd.
Wij juichen dat weldadige voornemen toe en hopen dat
eene talrijke opkomst het doel van dien Directeur zal
doen bereiken, waaraan wij trouwens niet twijfelen,
alzoohet te wel bekend is dat Batavia's ingezetenen
nimmer bij zulke gelegenheden achter blijven.

— Men meldt van Buitenzorg dd. 26 Maart.

Aan het paleis van *Z. Exc.* den Gouverneur-Generaal
is afgestapt de, met de laatste mail hier op Java aan-
gekomen heer *D. Bowring*, Britsch consul generaal.
Naar men verneemt zal die heer vergezeld van den
adjutant baron *Gansneb*, genaamd *Tengnagel*, als
daartoe door den Gouverneur-Generaal aangewezen,
eene reize over Java maken, en ten dien einde, zijnde
hij met Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal be-
reids den 28 dezer naar Batavia vertrokken, op Don-
derdag aanstaande zich per stoomboot naar Soerabaja
begeven, om van daar, over land, herwaarts terug te
keeren.

— Van Banda is met het stoomschip *Ambon* het be-
rigt ontvangen, dat het aldaar ter reede liggende Ne-
derlandsch-Indisch barkschip *Jadul Reachman*, toebe-
hoorende aan den Arabier *Said Hassan bin Abdullah*
Segaf, en gevoerd door deszelfs zoon *Said Djaffer* door
eene hevige windvlaag tegen de rotsen aan den voet
van den Goenoeng Api is geslagen met dat noodlottig
gevolg, dat het vaartuig lek gestooten en onmiddellijk
gezonken is. De ekwipage is gered doch van de lading,
voornamelijk bestaande uit rijst en zout, niets
geborgten kunnen worden; alleen heeft zulks het geval
nog kunnen zijn met eenige scheepsartikelen, ter waarde
van ongeveer f 3000,—. Die bodem was eenige
dagen te voren door den heer *Delmaar* te Banda ge-
kocht, doch nog niet in ontvangst genomen.

— In de *Oostpost* van den 23sten dezer No. 13 van
Soerabaya leest men:

in ik verneem, dat gij ellendig zijt omgekomen. be-
neem ik mij het leven.

Terzelfder tijd gleed hij, zonder naar zijne nicht,
die hem dringend terugriep, te luisteren, naar den
voet van het duin af en keerde naar de heide terug.

Valeria verliet het overige van den dag het dak van
den toren niet; den volgenden kwam zij daar terug,
maar wie verscheen, Paul niet. Zonder twijfel
was hij naar Bordeaux terug gekeerd en Valeria ging
des avonds droefgeestig naar hare kamer. Van den
zeekant begon de wind hevig op te steken en alles
voorzeide een zwaren storm in den nacht; het zand
dwarrelde geweldig rondom het kasteel. Valeria ont-
waarde zulks, afgetrokken als zij was door hare smarte-
lijke gewaarwordingen, echter niet. Na een dik houten
luik, dat het eenige en nauwe venster van hare
kamer sloot, digt gemaakt te hebben, stak zij eene
harstaars op en gaf zich, het gelaat in de handen ver-
bergende, geheel en al over aan hare droefvige over-
peinzingen.

Weldra deed zich een zware en vermoede stap op
den wenteltrap hooren en Mark Pitou trad binnen. Zijne
kleedren van schapenvachten, zijne haren, tot zelfs
zijn gelaat waren bedekt met zand.

— Gij komt heden vroeger te huis dan gewoonlijk Mark!
zeide Valeria, in het verborgen hare oogen afvegen-
de; de zon is naauwelijks een kwartier onder.

Op Dingsdag den 24 Februarij j.l. werd alhier in
hechtenis genomen de Chinees *Oei Hok Hiem*, suiker-
fabrikant, wonende te Bangil, broeder van den kapi-
tein der Chinezen van Pasoeroean, en onmiddellijk naar
Pasoeroean opgezonden; den daaropvolgenden nacht werd
op Madura de Chinees *Ong Kong Hang*, pachter voor
den verkoop van de amfoen aldaar, mede door de po-
licie opgevat en naar Soerabaya gebracht, alwaar hem
den 28 een paar uren tijd werd gelaten, om orde op
zijne zaken te stellen, waarna hij ook naar Pasoeroean
werd opgezonden en aldaar met de Chinezen *Han Lam*
Tjang, *Lam Hang*, voormelden *Oei Hok Hiem*, en nog
vier andere Chinezen benevens twee inlandsche ambe-
naren in de gevangenis werd opgesloten. Al deze per-
sonen waren beschuldigd van het frauduleus invoeren
van eene hoeveelheid van ongeveer achttien picols ach-
terhaalde opium, hetzij als daders of als medepligtigen,
en zijn door het Gouvernement te dier zake voor een
onbepaalden tijd van Java verbannen naar Ternate,
Amboina en Banda. Reeds Donderdag den 24sten Fe-
bruarij kwam *Zr. M.* stoomboot *Gedeh* ter reede van
Pasoeroean, met last om de bannelingen aan boord te
nemen en naar hunne bestemming over te brengen.
Ten elf ure van dien dag werden zij allen in eene ge-
wapende sloep naar boord gebracht, door den secretaris
der residentie en den kommandant van het fort aan den
kommandant van het stoomschip overgegeven en ten
twee ure verliet de *Gedeh* de reede van Pasoeroean.

— Het stoomschip *Ambon*, dat in 34 dagen de reis
van de Molukkos heeft volbragt, brengt ons van *Ma-*
nado het berigt, dat zich aldaar een zonderling ver-
schijnsel vertoont, namelijk het aanwezig en schrik-
barend toenemen van dolle honden die reeds bij hon-
derden zijn afgemaakt geworden. Ook in de bovenlan-
den is deze plaag algemeen geworden en ziet men
zorgwekkend de toekomst te gemoet. Deze hondsdol-
heid heeft niet hetzelfde karakter als in Europa; doch
de honden bijten evenzoo menschen en dieren en zien
er bevreesd en verwilderd uit.

— *The City of London* regtstreeks van Adelaide her-
waarts aangekomen, brengt het berigt, dat de pro-
ductie der goudvelvingen hoe langer zoo meer toeneemt.

— Nabij de dessa *Babatana*, district *Medjo-Agoeng*
zijn een man en eene vrouw, welke over de rava
wildten gaan, verdronken.

NEDERLAND.

— Naar men verneemt is benoemd tot kommandant
van *Zr. Ms.* fregat *Palembang*, de kapt. ter zee *Wou-*
terax en tot kommandant van het wachschip te *Vlissing-*
gen, de kapt. ter zee *de Hase Bomme*. Dit fregat
wordt eerstdaags in dienst gesteld. Later komen nog
in dienst de *Juno*, de *Lynx*, de instructiebrik *Zeehond*
en de schooners *Macassar* en *Rembang*.

— Door scheikundige onderzoeking van Chinese
fabrikaten is gebleken, dat de Chinezen eene plantaar-
dige kleurstof bezitten, waarmede men, zonder bijvoe-
ging van andere stoffen, groen verwen kan. De kamer
van koophandel te Lyon heeft 3000 fr. beschikbaar ge-
steld tot bekostiging van pogingen, om eene genoegzame
hoeveelheid dier kleurstof, welke waarschijnlijk in het
noorden van China wordt gevonden, te verkrijgen. Ook
de kamer van koophandel te Parys heeft maatregelen
genomen, ten einde zich die stof, of althans inlichtin-
gen, omtrent hare herkomst en bereiding, te verschaf-
fen.

— De consul van Groot-Brittanie, de heer *Annesley*,
te Amsterdam, heeft aan zijn gouvernement verslag ge-
daan van de redding door kapt. Klein, van het Hol-
landsche schip *Magdalena*, in het laatst des vorigen
jaars, van vijf man der ekwipage van het in zinkenden
staat verkeerende Engelsche schoonschip *Iseni*, van
Sunderland; thans verneemt men, dat het Engelsche
gouvernement eene som van zes honderd gulden heeft
aangewezen ter verdeling onder de manschap van het

DE TOREN VAN CASTILLAC. (vervolg.)

— Wat is dat voor een onbeschrijflijke droef-
geest? Al ware het ook, dat het
mijn meiseje niet totte, die zoo onschatbaar rijk
is, mijn hart te schenken, dan toch zou het voor-
beeld uwer moeder, door wier huwelijk zoo vele
verdigheden in onze familie zijn ontstaan, mij reden
geven tot nadenken. Is het niet beter te sterven, dan
een voorwerp van haat en aanstoot zijner gelijken
te zijn?

— En toch, Valeria! niettegenstaande die verdeeld-
heden, waarvan gij spreekt, was mijne moeder wel
gelukkig met mijn vader, want zij had hem lief en hij
bemindde haar; — maar gij, freule! gij bemint niets;
gij hebt slechts één gevoel in het hart — den trots van
uwer naam; gij verkiest liever levendig onder dat el-
endig kot begraven te worden, dan uw geluk en wel-
vaart aan een burgerlijken bloedverwant verschuldigd
te zijn. Vaarwel dan, Valeria! daar noch mijne
moeder noch mijne tranen het geringste op U vermo-
den, wacht dan tot dat God een wonder doet, om U
te redden; ik zal U van mijne tegenwoordig-
heiden welk U zoo lastig, zoo hatelijk is, bevrijden,
— want U deze woorden: Op het oogenblik waar-

De herder had zich op den ouden koffer neergezet
en breidde zijne wollen kous.

— Indien ik gewacht had tot dat het donker was,
zou ik nooit hebben kunnen binnen komen; het duin
is in beweging, freule! zonder het touw, dat ik uit
voorzorg aan het venster van den kleinen toren had
vast gemaakt, was het mij toch onmogelijk geweest.

— Waarom zijt gij dan niet in de schaaps-kooi ge-
bleven, Mark! tot dat het duin zich gezet heeft?
Waarom U gehaast hier te komen, als uw leven er
mede gemoed was?

— De nacht zal verschrikkelijk wezen, freule!
— Wat vreest gij dan? vroeg Valeria, in weerwil
van haar zelve verbleekende.

De herder schudde het hoofd.
— Wilt gij daarmede zeggen, dat die vreeselijke
wind het zand doet stijgen en dat morgen

— Den dag van morgen behoort aan God, freule!
en niet aan de menschen; wie kan er voor instaan
morgen nog onder de levenden te tellen? —
Die zinspelingen van Mark waren te duidelijk, om
niet door Valeria begrepen te worden.

— Het oogenblik is dan daar? vroeg zij.
Welnu, ik hield mijne beloften aan mijne
een langer volhouden ware onzin. Ik heb
men mij ten minste gezegd heeft, nog
in deze wereld, want er bestaan nog personen, die

schip *Magdalena*, die met genoemden kapt. Klein aan deze redding heeft medegewerkt; terwijl aan den gemelden kapitein eene gouden medaille, benevens een Sextant, ter belooning van zijn menschlievend en manmoedig gedrag, zullen worden vereerd.

— Men verneemt, dat de commissie tot het op te richten zeemanshuis te Amsterdam bij voortdurende de blijken ontvingt van ingenomenheid met het gestelde doel, waarvan als bewijs mag strekken, dat Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden zich heeft bereid verklaard in het fonds deel te nemen, terwijl de vice admiraal Koopman beloofd heeft de opbrengst van het onlangs uitgegeven hoogstbelangrijk werk: *Zijner Majesteits Zee-magt voor Antwerpen 1830—1832*, ten behoeve van het op te richten zeemanshuis te zullen storten.

— 's Gravenhage, 4 Febr. Gisteren is de Ridder Arnau, Spaansch gezant bij het Belgische hof alhier aangekomen, om den Markies Ribeira, gezant aan ons hof, te vervangen.

— Men verneemt dat de regering dezer stad het voornemen heeft om het gebouw van den schouwburg met al wat daartoe behoort, weder in eigendom van Z. M. den koning over te nemen.

BELGIE.

Brussel, 20 Januarij. De kamer van afgevaardigden heeft gisteren beraadslagd over het wetsontwerp, houdende toepassing van art. 18 der wet van Maart 1818, op de uitoefening van de verschillende takken der geneeskunde. In opgemaakt wetsontwerp wordt voorgesteld, om aan alle onbevoegde personen het toedienen van geneesmiddelen te verbieden, van welken aard die geneesmiddelen ook zijn mogen en onverschillig of ze gratis dan wel tegen betaling worden geleverd.

Brussel, 4 Februarij. Het bestuur der Koninklijke schouwburgen alhier maakt alles in gereedheid tot het geven van een schitterend feest, om den aanstaanden verjaardag van den waarschijnlijksten erfgenaam des troons, welke tevens de dag zijner meerderjarigheid zal zijn, plegtig te vieren. De heer *Letellier* heeft reeds zijn programma opgemaakt, waarin een gelegenheidsstuk zal voorkomen. Ten dien opzichte heeft hij reeds de noodige schikkingen gemaakt met een Belgisch schrijver, die de woorden zal zamenstellen, terwijl de muziek het werk zal zijn van een der beroemdste meesters van onzen tijd.

Antwerpen, 5 Februarij. Op de sneeuw welke eerst gisteren avond heeft opgehouden te vallen, is gedurende den nacht eene zware koude gevolgd; het heeft zoo sterk gevoren, dat men heden morgen verscheidene karren met ijs voor de limonadeverkoopers der stad heeft zien hinnen brengen.

FRANKRIJK.

— Zeven of acht jaren geleden vereenigde het toeval in de baden van Bagnères mevrouw van *Montijo* en hare dochter *Eugenia*, de hertog van *Montpensier*, de beruchte mevrouw *Gordon*, zoo gehecht aan de *Bonaparten* en eenige andere, minder hoog geplaatste, maar toch zeer bekende personen. Een loterij van weldadigheid, het plaatsen der loten, de trekking en verdere zoodanige gelegenheden hadden eene toenadering tot elkander dier, in afkomst en hoedanigheden zoo verschillende personen te weeg gebracht. Men vermaakte zich niet weinig met de stijfhoofdige geestdrift van mevrouw *Gordon* en om haar op dreef te brengen sardie men haar door eenige spotternijen over den neef van den keizer, den arend van *Boulogne* en den mislukten aanslag te Straatsburg. «Gij hebt mooi praten,» riep mevrouw *Gordon* op een avond uit, hij die gij nu spottende mijn prins noemt, zal eens uw keizer en mejuffrouw *Eugenia*, hier tegenwoordig, uw keizerin worden. Hartelijk lachte men over dien uitval, doch mevrouw *Gordon* lachte niet.

DUITSCHLAND.

De berigten uit Berlijn 1 Februarij, omtrent de handelsoverhandelingen tusschen Pruisen en Oostenrijk zijn belangrijk. Wij kunnen mededeelen, wordt daarin gezegd, dat de moeilijkheden, welke zich over zekere punten tusschen de heeren *von Bruck* en *von Pommeresche* hadden voorgedaan, heden als uit den weg geruimd kunnen beschouwd worden. Zeker is het dat de Pruisen er in hebben toegestemd, om de regten op zekere geheel gefabriceerde en bereide artikelen te vermeerderen, terwijl van den anderen kant, Oostenrijk heeft bewilligd in de vrijheid van regten voor alle grondstoffen tot fabriekaat, gelijk ook van een groot getal half gefabriceerde goederen. Weldra zal het handelstractaat in het licht verschijnen, doch niet in werking komen voor dat het door de beide contracteerenden geratificeerd is.

— Onlangs liepen hier de geruchten, dat het Pruisische Gouvernement het voornemen had het leger te versterken. Die maatregel heeft echter niet dat gewigt, hetwelk men daaraan wel wilde geven en zal enkel strekken om nieuwe cadens zamen te stellen, zonder juist de getalsterkte te vermeerderen. Het Pruisische leger telt op dit oogenblik, afgescheiden van de garde, 32

infanterie-regimenten en 8 reserve-regimenten, te weten een voor ieder legerkorps. Nu wil men die regimenten op zoodanige wijze vermeerderen, dat hetzelfde getal manschappen in de cadens van 16 regimenten zullen zamenstellen, in het geval dat eene te veldde trekking noodzakelijk wordt.

SPANJE.

— Van onheugelijke tijden is het gebruikelijk dat elke gebeurtenis, welke belangrijk voor het algemeen is, in de straten van Madrid door de blinden wordt afgekondigd en uitgeroepen. Sedert heden morgen (27 Januarij) hoort men het geschreeuw dier blinden in al de straten der hoofdstad. Voor twee stuyvers is het huwelijk van den keizer der Franschen met eene spaanche vertaling verkrijgbaar en dat vlugschrift vindt talrijke koopers, dewijl iedereen in die gebeurtenis belang stelt. Men spreekt er van in de hoogere kringen, dat koningin *Isabella II* het voornemen heeft eene met diamanten en edelgesteenten bezette keizerlijke kroon der Fransche keizerin als een bruidsgeschenk te doen toekomen. De waarde van dit geschenk wordt, naar men zegt, berekend op eenige millioenen realen.

— Een telegraphisch berigt van Madrid d.d. 29 Januarij heeft op nieuw aan generaal *Narvaez* den last doen toekomen, om zich onmiddellijk naar Weenen te begeven; zullende hij, bij weigering, als een rebel beschouwd worden. Die generaal schijnt echter niet geneigd te zijn, zich aan dien last te onderwerpen, en men verneemt, dat hij het voornemen heeft, om zich eerstdaags naar Engeland te begeven.

TURKYE.

Volgens berigten uit Konstantinopel van 8 Januarij, was de finantieele kwestie nog altijd niet geregeld. Evenwel had de Divan, na de voorstellen van den heer *Th. Baltazzi* verworpen te hebben, die van den heer *Missani*, een gewoon handelaar van Chio, aangenomen en men verwachtte nu dat deze met de liquidatie van de bank belast zou worden. De tegenwoordige directeuren van de bank schenen echter met deze schikking niet bijzonder ingenomen te zijn en hadden liever gewenscht, dat de Porte eene commissie benoemd had, om de operatien der bank gedurende hun bestuur te onderzoeken. Voorts verneemt men, dat de eerste storting, nog niet gerembourseerd was, omdat het huis *Abo* en *Baltazzi* te Londen, eene andere bestemming aan die gelden gegeven had.

— De laatste brieven uit Perzie melden, dat Hassan-Ali-Khan, als gevolmagtigd gezant van den Schach, naar Konstantinopel zou vertrekken. De Perzische regering heeft een regt van 12 pCt. gelegd op alle Perzische koopwaren, die voor Bagdad bestemd zijn.

— De zaken van Montenegro gaan geen stap vooruit. Intusschen is het niet meer twijfelachtig, dat Oostenrijk en Rusland al het mogelijke aanwenden, om langs den diplomatieken weg tusschenbeide te komen. Het dagblad *Hirlap* van Pesth berigt, dat de zending van den Oostenrijkschen Graaf *von Leiningen* een dubbel doel heeft. Eerstens moet hij aan de Ottomannische Porte ernstige vertoogen indienen nopens de handelsbetrekkingen tusschen beide landen, en tweedens de zaak van Montenegro, voor zoo verre zij Oostenrijk aangaat, behandelen en voorstellen een gematigden weg in te slaan.

— De laatste berigten van Constantinopel over Triest van 22 Januarij ontvangen, deelen mede, dat men in die hoofdstad zeer ongerust over de Montenegro'sche zaken begint te worden. Na de hoop gekoesterd te hebben, van door de herstelling van den zedelijken invloed der Porte op hare Christen-onderdanen de gewigtigste resultaten te zullen erlangen, ziet men thans, maar te laat in, dat de uitlag dier expeditie, welken zij ook, uit een militair oogpunt beschouwd, wezen moege, overwinning of nederlaag, in alle gevallen oorzaken zal opleveren tot nieuwe vernederingen van het gouvernement des Sultans, want indien er overwonnen wordt, ziet het zich bedreigd met eene vreemde tusschenkomst in het belang der overwonnenen, welke het onmogelijk zal zijn af te wijzen. Rusland en Oostenrijk zullen die tusschenkomst tot bemiddeling aanbieden, of beter gezegd, hebben haar reeds aangeboden en de Sultan is wel verplicht die aan te nemen.

Het gouvernement ziet dan ook zelf het gevaar in, waarmede het bedreigd wordt en om het af te weren, is er nu reeds sprake om de Bosnische Christenen, die meer bepaaldelijk door Oostenrijk beschermd worden, eenige gunsten te verleenen. Dien ten gevolge, zegt men te Constantinopel als bepaald waar, zou de magtiging afgegaan zijn, om hen een zeker aantal nieuwe kerken te doen bouwen.

Al die omstandigheden, waarvan een ieder den mond vol heeft, hebben eenige verwikkelingen in het ministerie moeten te weeg brengen. Men zegt dan ook dat de Groot Vizier op het punt gestaan heeft, afgezet te worden en hij slechts gered is geworden door de tusschenkomst van eenen hoogen invloed, die van Rusland, welke te dezer dagen meer dan ooit te Konstan-

tinopel voorheerscht. Et was ook sprake van de vanging van den minister van buitenlandsche zaken *Fuad Effendi*, door *Sarffell Effendi*, eerste secretaris en tolk van den Sultan, terwijl om de ongenade van eerstgenoemde te minder te doen doorkomen, hij een zending in Europa belast zou worden.

Ofschoon dan ook het ministerie zeer verward schijnt het toch niet, dat de Sultan tot *Reschid-Pacha* en de partij der hervorming terug keert. Integendeel brengt de tegenwoordig heerschende invloed hem geheel anderen weg op. Men gelooft dan ook, dat eene verwijdering van *Reschid-Pacha* spoedig zal plaats hebben en de omstandigheid, welke het gerucht daarvan verlevendigt, bestaat in de benoeming van *Abd. Pacha* oud-minister van binnenlandsche zaken, daartoe Groot Vizier en een der verlichtste mannen van Turkij tot gouverneur van Smirna, wordende die betrekking voor een man die zulke gewichtige plaatsen bekleedt zoo vele bewijzen van gehechtheid aan den Sultan gegeven heeft, beschouwd als eene eervolle verbanning. Te gelijker tijd, dat men de vrienden van *Reschid-Pacha* verwijderd, gaat men ook voort de grieven te rakelen, welke men tegen hem ingebracht heeft. voormalige ontvanger der Douanen onder zijn bestuur *Djézaerli*, tegen wien reeds een crimineel onderzoek is begonnen, is in de gevangenis overgebragt en spreekt er zelfs van dat *Nafiz-Pacha* minister van nancien met *Rachid-Pacha*, in regten vervolgd worden.

— *Abdel Kader* is den 16den Januarij naar Brouwer trokken, alwaar de Fransche Vice-Consul door een gewoon consulaat vervangen zal worden.

— Volgens de laatste brieven van Damas, aan courant van Triest en andere dagbladen gerigt, dat de oproerige beweging in de Horan steeds voort. Drsen weigeren immer stijfhoofdig, zich aan de conscriptie, welke men hun wil opleggen, te voldoen. hebben zelfs de tusschenkomst van de Engelsche Diplomatie van de hand gewezen en geweigerd om in schied de conscriptie aan te nemen, gelijk men hun heimelijk aangeraden had, dringende zij er op aan, om een man te erlangen, welke hun van de militaire dien vrijstelt. De Porte zal daarin echter niet toestemmen en men kan de opening der vijandelijkheden met lente verwachten.

— Men schrijft uit Bosnie aan de Lloyd, dat de Christenen eene zending naar Rome willen doen afgaan, de bescherming van het hoofd der kerk tegen de onderdrukking der Turken af te smeeken.

CALIFORNIE.

De tijdingen van dit goudland, loopende tot het laatste maand November van het vorige jaar, zijn niet zo belangrijk; de zware regens noodzaakten de mijnwerkers om de werken in een groot aantal der *placers* staken. De burgers van Los Angelos hadden zich, eenigen tijd geleden, vergaderd om een onderzoek te doen naar den moord van den generaal *Bean*. Twee moordenaars ontdekt zijnde, zoo is een hunner onmiddellijk door het volk op den 29sten November opgehangt zullende meer dan waarschijnlijk de andere ook wel reedat lot hebben ondergaan. Den 10den dier maand is St. Francisco een *ganjaard* ter dood gebracht, die zijner landgenooten had vermoord. Dat is de eerste wigtige ten uitvoerlegging van een doodvonnis, welke Californie heeft plaats gehad en dit droevig schouwtooneel had een groot aantal toeschouwers uitgeloozond zonder dat echter de rust een oogenblik gestoord werd. De veroordeelde lag buitengewoon veel stoischen aan den dag.

ZUID-AMERIKA.

Volgens berigten van St. Thomas d.d. 19 Januarij heerscht de gele koorts minder sterk in de West-Indië dan vroeger. Alleen op genoemde plaats rukte zij de meeste slagtoffers weg. Aan boord van het op reede liggende Engelsche oorlogschip *Damless* zijn manschappen aan die ziekte overleden. De Engelsche admiraal, in dese wateren het bevel voerende, heeft gelast dat die bodem naar het noorden zou vertrekken maar het onthreekt, zooals men wel begrijpen kan, de noodige matrozen om dien last ten uitvoer te brengen. De kapiteins der overige schepen, welke het kader zamenstellen, weigeren stellig; volgens een regement, hetwelk hun in dat geval daartoe het regt geeft om een enkele hunner manschappen af te staan. Een voet aan boord van de *Damless* zet, is bijna ker te zullen sterven.

De besmetting heeft ook nog niet in de Barbades, Lucie, Martinique en te Guadeloupe opgehouden. Nu heeft de dood, wordt er in een brief van eerstgenoemde plaats geschreven, sedert 1816 zoovele offers weggenomen. Te Antioia is de bevolking meer dan vertiend en welgezetenste lieden zijn bijna allen overleden.

— De Jesuiten zijn bepaaldelijk in de nieuwe wereld minder gelukkig dan in de oude. Zij hebben zich den laatsten tijd te Guayaquil magtig met de politieke zaken willen bemoeijen, doch zijn niet geslaagd.

mij liefhebben, daarvan ben ik zeker. Mark! ik zweer het U, als het nog tijd is, red mij, red U zelve.

— Meent gij dat werkelijk, freule! antwoordde Mark, zijn breiwerk ver van zich afgooijende. Wij kunnen het beproeven. . . . Maar neen, het is reeds te laat. Gij soudt den gevaarvollen weg, dien ik daar zoo even gevolgd heb, niet kunnen afdalen en het enkel uwen dood verhaasten en des te verschrikkelijker doen zijn.

— Maar het is ten minste niet te laat voor U, Mark! gij zijt nog sterk, vlug ter been en gemakkelijk kunt gij de beide bereiken. . . . Indien iemand de gevolgen zijner onvoorzigtigheid moet dragen, dan ben ik het — ik alleen.

— Gij vergeet, freule! dat ik in uw lot deelen wil hoe het ook zij. . . . Niettemin kunnen wij iets tot onzer beider redding beproeven.

En hij haalde uit een hoek eene vogelkooi met een paar duiven, welke hij kort te voren voor Valeria, onder het voorwendsel van verstrooijing in hare eenzaamheid, had medegebragt. Hij nam de beide vogels er uit en ging naar het venster om het te openen, maar bedacht zich.

— Neen, wempeelde hij in zich zelve, op het plat is naer kans; en hij wendde zijne schreden naar den trap in den kleinen toren.

— Maar wat wilt gij den toch doen, Mark? vroeg

Valeria, hem verwonderd nastarende.

— Blootelijk van onzen toestand kennis geven aan iemand, die al het mogelijke zal doen, om ons te redden. Hij heeft het voorzien, wat nu gebeurt, en van zijne voorzigtige voorzorgen hangt alleen onze redding af.

Valeria vroeg niet, wie die persoon was, die zooveel belang in haar lot stelde. Waarom zulks ook nog te vragen? Zij volgde den grijsaard, die den donkeren trap opklom, in iedere hand eene duif houdende. Boven gekomen had Mark eenige moeite, om de deur van het plat te openen; het was even als of een zwaar ligchaam aan den buitenkant weerstand bood. Eindelijk overwon hij dien weerstand door een krachtigen duw; het zand, reeds op het dak gestapeld, was de oorzaak dier moeijelijkheid.

Een hevige dwarlwind, welke zich suizende in den toren verloor, verblindde beiden op het eerste oogenblik, maar zich achter een steenen schilderhuis, dat in vroegere eeuwen tot schuilplaats voor de wachters gediend had, stellende, konden zij zich een denkbeeld maken van het schrikkelijk tooneel, dat hun omringde.

De nacht naderde, ofschoon zich in het westen nog een bleek, roodachtig schijnsel vertoonde. De daar even nog zoo heldere hemel was met eenige rosachtige wolken bedekt welke zich naar alle kanten van den gezigteinder uitspreidden; op de aarde, reeds

in duisternis gehuld, outwaarde men ter naauw nood, bij tusschenpoozen, de golvingen der heiveld de donkere groepen pijnboomen of de schuimende bodder zee. Alles verdween achter eene dikke zandwal welke, van den grondslag der duinen opstijgende, hemelhoog verhief, en het huilen van den wind schels den stevigen toren op zijne grondvesten te beven.

— De Heilige Maagd helpe ons! riep Valeria schrik uit, nimmer zag ik zulk een storm.

— Die arme vogels zullen misschien niet tegen wind kunnen invliegen, zeide Mark ongerust, de ven onder zijne kleeding verborgen houdende; bodien is het nacht en wie weet, of zij kunnen weg in het donkere zullen kunnen vinden. Om 't deze nacht nog moeten zij hare dienst verrigten zijn verloren.

Hij wachtte, om de vlugge boodschappers laten, de luvte tusschen twee windvlagen af. Valeria een kus op hun schoon gevledene drukt het met een traan bevochtigde, misschien hem kende, dien zij gingen opzoeken. Toen nu de een weinig bedaarder scheen te zijn, opende zijne handen en wierp de vogels in het lucht. Maar hij had het gunstige oogenblik slecht bere want nauwelijks hadden de duiven hare uitgespreid, of eene nog heviger windvlaag

president heeft daarop, in overeenstemming met de ka-
pers, hunne uitdrijving bevolen. Bij het vertrek van
den stoomer Plata (11 Januarij) waren 33 hunner voor
Panama aangekomen, doch de gouverneur van die ha-
ven had geweigerd hun te ontvangen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Electro Biologie.

Sedert eenigen tijd is de goede gemeente in verbazing
en bewondering verzonken, omtrent het vertoonen van
enige verschijnselen, die voor het eenvoudige begrip
onverklaarbaar zijn; ze zijn in de nieuwspapieren ver-
haald in afwachting dat ze in de Kermis-annonces zullen
worden afgebeeld. — „voor eene schelling entrée” — waar de
welwillende kan heen gaan „to make a fool of himself,
or to see others play the fool,” met eenige wonderbaar-
lijke variaties van wat hij buitendien alle dagen op de
gewone en dagelijksche manier doet en ziet doen, maar
wat hem niet opvalt, uit de goede oude oorzaak, dat de
mensch gewoonlijk het minst ontdekt, wat het naast bij
hem is, en zoodra een toeval hem er op wijst, crie au
miracle.

Het is met het doel om dit mirakuleuse eenigzins tot
het begrijpelijke te ontwikkelen en meer nog, om op het
gevaar te wijzen, 't welk uit misbruik van wetenschap
ontstaan kan, dat de volgende gedachten hier worden
medegedeeld.

Wij moeten hiertoe uitgaan van de oude Adage: de
mensch bestaat uit lichaam en geest, de eene vergan-
kelijk, dat is, zich ontbindende en in andere vormen
oplossende, de andere onvergankelijk, dat is, na ont-
binding tot den eeuwigen oorsprong aller krachten te-
rugkeerende. Bij het normale leven werken beide in
harmonie (mente sana in sano corpore); maatschappelijk
leven, beschaving en alle ontwikkeling is het gevolg en
tegelijk het bewijs, dat de geest tot eene immuabele en
superieure grootheid behoort, die de vergankelijke stof
tot handelen dwingt; en welker grond onbepaald — die
van het lichaam daarentegen streng bepaald is.

Ik zeg, dat beide in den normalen toestand harmo-
nieus werken; daaruit mogt men afleiden, dat deze wer-
king in den abnormalen toestand (hetzij die door na-
tuurlijke of kunstmatige invloeden ontstaat) onregelma-
tig, ziekelijk, doelloos of hoe ge het noemen wilt, wor-
den zal; de idioot wordt dan het dier gelijk en voedsel
is zijn hoogste begrip; terwijl de hooge wijsgeerige geest
het lichaam ondermijnt en langzame ongeregelde der
levensfunctien wordt waargenomen (ziekte der geleer-
den.)

Beide krachten nu — en hier komt het op aan — kun-
nen echter geïsoleerd werken. De landbouwer die bij
zijn zwaren arbeid zijne geheele aandacht op de vor-
ren en het ploegijzer gevestigd heeft, denkt in het ge-
heel niet verder. Even zoo de ambachtsman, hij wien eerst
dan weder de werking der intellectie vrij wordt, zoodra
de lichamelijke handeling door oefening geheel werk-
zaam is geworden is, zoodat hij onder 't werk een zang
zucht of een verhaal tot zijn kameraad rigt, ja zelfs
soms physische krachten meer en meer tot werktuigen ge-
makende, de geest volkomen daarbuiten kan bezig hou-
den en daardoor dikwijls tot resultaten komt, verre bo-
ven zijn stand of zijne opvoeding verheven. Volgens
de wetten isoleert zich de geest bij het droomen,
het nadenken, de herinnering en bij uitzigten en dan
soms tijds zoo sterk, dat het scheppende vermogen
erkendbaar wordt, in het vormen van nimmer gekende
planten en gezigten van den slaap, in nooit te ge-
beuren voorvallen der toekomst en in verfraaijing van
de alledaagsche tooneelen der jeugd. (1)

Maar niet alleen is er isolatie van lichaams- en geest-
krachten: er is evenzoo overmatige van buiten; en juist
als wij het bij alle natuurkrachten in de zichtbare
wereld dagelijks waarnemen, zoo overmeestert de sterkere
den zwakkeren geest. Dit weet wel ieder beschaafd,
nadenkend mensch, maar heeft het zich zelden of nooit
in abstracto voorgesteld; heeft zich zelden de rede
gevraagd, waarom hij zijne meerderheid bewust werd
of zijne minderheid gevoelde, zich sterk gezegen of af-
stootend gangedaan jegens menschen, waaromde hij voor
het eerst in betrekking komt. Voeg hier nog bij, dat
de schilderachtig verhalende zijnen toehoorder met ge-
sloten oogen, in den geest kan doen zien wat hij hem
wil voorstellen, hem terugbrengt in vroegere situaties
van hem, maarmate hij sterker „bezielt” wordt, einde-
lijk volkomen en geheel isoleert en brengt waar hij zelf
niet den zoo sterk in werking gebragten geest bezig is,
dan hebt gij hier klaar en duidelijk de magnetische
kracht, de biologie en alle die nog zoo onverklaarde en
alhier kunstmatig voortgebrachte werkingen, in hunne

(1) Ik verneem details voor den beschaafden lezer niet noodig;
meer herinnering teek, hoe volkomen wij ons de smaak van vruchten,
dranken, spijzen kunnen voorstellen; het waterstanden op de gedachte
op iets onmogelijk; het walgen (soms tijds tot braken toe) bij het voor-
stellen van iets walgelijks, wat is dit anders dan biologie — of bet-
ter — dan de natuurkracht en hare werking op de zintuigen die de
biologie kunstmatig in beweging brengt?

vroegen, maakte zich van haar meester. Zij slaakten
een... d'warrelden een oogenblik verblind
in het rood en verdwenen. Wat was er van haar
geworden? Had de storm te ter neer geslagen en onder
het zand begraven of hadden zij de hoogere, stillere
en heldere lichtstralen kunnen bereiken? Noch de
herder, noch Valeria kon zulks, te midden van de vrees-
lijke werking der natuur, ontwaaren.

Stilzwijgend gingen zij naar beneden, nadat Mark
zorgvuldig de deur van het plat gesloten had. De
avond-maaltijd stond gereed, doch noch de meesters,
noch de dienaar konde er iets van ruigten. Het uur
van slapen kwam aan.

— Mark! zeide het meisje op een plechtigen toon,
laten wij zamen bidden; wie weet of wij, gelijk gij
zeidet, wel den dag van morgen beloven zullen.

Zij knielden naast elkander en Valeria deed hardop
een vurig gebed, hetwelk de grijsaard bij zich zelve
herhaalde. Daarna ging ieder in zijne kamer.

De dikke muren van het kasteel beletten het geloei
der stormen van buiten te hooren; evenwel kon Vale-
ria, die zich geheel gekleed had neergelegd, niet sla-
pen. Eerst tegen den morgen overwonnen hare ver-
moedheid en uitputting die slapeloosheid en zij slu-
mde in. Toen zij wakker werd, kwam het haar
voor, dat het reeds laat moest zijn, en toch was het
alderdinker om haar. Zij sprong van het bed en ging

natuurlijke vormen en in hunne normale handeling.

Dit is de graad van intellectuele werking (wilskracht)
die de natuur heeft veroorloofd, en welke niet kan over-
schreden worden dan ten koste van afmatting en ver-
lamming; want volkomen als hij de lichaamskracht
werkt ook de overspanning op den geest en die eeuwige
wet is niet te ontduiken. Hetzij die overspanning nu
door te lang denken, te veel studie, door magnetisme of
biologie wordt daargesteld, dat is om het even; de
eerste is overdrijving der normaal geplaatste functien in
natuurlijke rigting en de laatste datzelfde met kunst-
matiglijk van buiten aangebragten invloed. De eerste
verlamming zal in de meeste gevallen door rust te ge-
nezen en dus tijdelijk zijn, terwijl de laatste, als tegen-
natuurlijk, ook meest ongeneeslijk zal wezen en dan de
indruk — of beter verkromming — van de rigting der
krachten voor immer zal blijven bestaan; en die ver-
kromming heet: krankzinnigheid.

Laat dus de niet nadenkende bioloog tot gewetenlijk
en billijk nadenken terugkeeren — aan het vleiende
opwekken van verbazing tegenstand bieden — en geene
ongekende reuzenkracht in beweging brengen, toen eene
toevallige ontdekking hem aan het einde van eenen
hefboom heeft geplaatst, vóór dat hij de lengte van
dien hefboom en de uitwerking op het last-einde vol-
komen kent, omdat het op het geweldig verplaatsen
van het geestvermogen en den wil van zijnen natuur-
genoot aankomt. Laat aan Faraday en zijne groote geest-
verwanten de bedachtzame zorg, om hunne waarnem-
ingen der harmonie tusschen electriciteit en magneet ver-
der uitte werken en aan de geneeskunst en hare con-
scientieuse onderzoekingen, om derzelve werkracht op
den geest vooraf in bepaalde wetten aantewijzen.

Laten wij te vreden zijn met onze natuurlijke biolo-
gie, met de superioriteit die ons door beschaving, hel-
dere zin en zuivere beginselen verleend wordt en waar-
door wij zooveel tijds kleine zwakke manneken een
grooten hoop zwakgeheersend gepeupel sien biologeren,
om ze tot groote zotheden; soms ook tot eene gezonde
handeling te éénstemmen; — met de biologie waardoor
de dichter, de wijsgeer, de historieschrijver en de rede-
naar, Göthe, Pascal, Gibbon, Hoofd, ons nog na eeuwen
tijds biologeren in die edeler faculteiten van de intel-
lectie dan in die, welke onmiddellijk grenzen aan de dier-
lijke zintuigen en daarom zoo gereedelijk aan de wer-
king van het electro-magnetisme gehoorsamen; en den
oppervlakkigen skeptiek met dezelfde verwaandheid zij
materialisme voorspiegelen, als den oppervlakkigen wis-
kundige zijn oneindig onberekenbare ontkennen doen,
omdat beide niet buiten hunne asymptoten kunnen den-
ken.

Is ons deze biologie onvoldoende of te hoog, wel!
dat wij ons dan vergenoegen met den *natuurlijken* graad
van verstandelijke minderheid, zonder die door galva-
nische kunstmiddelen in dwaze figuren voor de aan-
schouwers daar buiten ten toon te stellen.

X.

Advertentiën.

Getrouwd:

G. A. L. DE RIVECOURT
met
M. NETTUR.

SAMARANG, den 15 Maart 1853.

(205)

Te Soerabaya is op den 14 Maart 1853 van eene
DOCHTER bevallen M. C. Noordsiek, MacDonald,
(211)

Op de vendutie van Vrijdag den 1 April 1853, voor
het commissiehuis van John Pryce & Co. zullen nog
worden verkocht circa zes honderd balen min of meer
beschadigde rijst, meubelhouw en eene partij gezette en
ongezette brillanten. (210)

Op de vendutie van Vrijdag den 1 April 1852, zal
nog worden verkocht eene partij engelsche hanglampen.
(214)

JOHN PRYCE & Co.

Op de vendutie te Meester-Cornelis van Zaterdag 2
April zullen mede worden verkocht twee spannen goe-
de Makassarsche wagenpaarden (schimmels en bruine) en
een goed gedresseerd schimmel wagenpaard hoog 4 voet
2 duim. (208)

Op Maandag den 4den April 1853.

Voor het woonhuis van den WelEd. Geest. heer L. M.
F. Plate op Kramat, wegens vertrek door John Pryce &
Co. van eenen netten en goed geconserveerden inboedel,
bestaande uit mahonij-houten canapés, stoelen, kasten,
ledikanten, spiegels, schilderijen, lampen, fraaije porce-
leinen, eetserviesen, zilver- en pleetwerk, glas- en cris-
talwerk, rijtuigen, goedlopende wagen- en rijpaarden,
enz., enz.

Op Zondag den 3den April te bezigtigen van 's mor-
gens 9 uur tot 's namiddags 3 uur. (209)

rondtastende naar het venster, maar vruchteloos stootte
zij met al hare krachten tegen het luik, het wilde
niet opengaan.

Verschrikt schreeuwde Valeria uit alle magt om Mark;
met een licht in de hand kwam de herder aanloopen.

— Hetzelfde is mij met de deur daar boven over-
komen, zeide hij met eene dofte stem; de vee-
nigde krachten van tien mannen zou haar niet de ge-
ringste beweging doen maken.

— Heeft het duin dan reeds den top van den toren
bereikt, Mark?

— Mogelijk niet, freule; maar het steekt reeds boven
onze vensters uit en op het plat heeft zich zulk een
dikke laag zand opeengestapeld, dat zij van dien
kant den toegang van licht en lucht verhindert. Wij
zullen ons die duisternis moeten getroosten, tot dat men
ons komt helpen.

— Gij gelooft dan, dat men komen zal, Mark? vroeg
Valeria angstig; maar indien de duiven, welke gij gis-
teren avond losliet, eens waren omgekomen?

— Ook dan nog, want onze toestand zal spoedig
bekend zijn. De kleine Piet, mijn neef, zal heden
morgen wel reeds after aandacht opgewekt hebben en
des noods hegeeft hij zich naar Bordenant en Uwen
neef van deze gebeurtenis kennis te geven. Uwe rijke
bloedverwanten zullen dan dadelijk met een groot
aantal werklieden op weg gaan en ons redden.

PIANO-MUZIK.

Nieuwe series in nette cahiers gebonden, het deel f 6. —
bevatende de meest gezochte stukken van Brunner,
Burgmüller, Baumeister, Dreyschock, Prudent, Cra-
mer, Thalberg, Döhler en Bartholdy, ingerigt voor
eerstbeginnenden en meer gevorderden, ontvangen bij
(212) VAN HAREN NOMAN.

Een bekwame Klerk

wordt verlangd. Adres, den boekhandelaar van Ha-
ren Noman. (213)

TE HUUR

Een huis in gang Batoe-Toelis, te bevragen bij W.
L. Ritter. Huurprijs f 25, rec. 's maands. (207)

TE HUUR

Om met 10 Mei e. k. te aanvaarden het huis thans
nog bewoond door den heer John Pryce, gelegen op het
Koningsplein, Zuidzijde, te bevragen bij

DE O. I. MAATSCHAPPIJ VAN ADMINISTRATIE
(204) & LIJFRENTÉ. (Kantoor Batavia.)

TE HUUR

In de gang Scott, het huis laatst bewoond door Me-
vrouw Schuster.

(208) LA VALETTE. Gang Pantjenangan.

Wissels op Europa,

acht maanden dato, bij
(216) B. SANIER, SUERMONDT & Co.

Bij Lange & Co. van de pers gekomen en à f 1, —
verktijgbaar:

De Werking en Uitkomst

der
Electrische Biologie,
streckende tevens tot waarschuwing om dezelve niet
algemeen te beoefenen en uit te voeren. (215)

ZEETIJDINGEN.

Aangekomen

BROUWERSHAVEN 3 Febr. Van Oldenbarneveld, J. W. Ver-
berna, v. Batavia.

HELLEVOETSLOUIS 28 Jan. Maria Anna, L. G. Verbeek; Ma-
ry Goddard, N. Koens; Fop Smit, K. J. Zwart, allen
v. Batavia.

TEXEL 26 Jan. Wassenaar, A. Hofstee; Amicitia, D. Crap
Hellingman beid, v. Batavia.

30 Javaan, G. Teensma, v. Batavia.

Vertrokken

BROUWERSHAVEN 23 Jan. Osiris, G. Crans, n. Batavia.

24 Formosa, J. F. Verschuur, n. Padang.

HELLEVOETSLOUIS 24 Jan van Galen, P. H. de Boer; Schoon-
derloo, A. F. Marmelstein; Jacatra, T. Buys; Soelo,
M. Korteland; Loopuyt, C. C. Bouwmeester, allen n.
Batavia.

26 Mappa, Mulder, n. Batavia.

2 Febr. Dankbaarheid aan de N. H. M. J. Krol, n. Batav.

24 Neptunus, P. Schuurman, n. Batavia.

4 Febr. Dionysia Catharina. C. J. Jaski, n. Batavia. —
Willem Barendsz, W. Landzaat, dito en Menado.

VIJSSINGEN 24 Jan. Z. M. fregat Prins Frederik der Ne-
derlanden, kapt. van Braam Honckgeest, n. Batavia.

Vreemde Havens.

LONDEN 23 Jan. Richard Thornton, Dallars, n. Batavia
vertrok den 26sten v. Deal.

DEAL 23 Jan. Jenny Lind, Lloyd, (v. Londen) n. Batavia

Bij DEAL 26 Jan. Soelo, Korteland, v. Rotterdam n. Batavia.

28 Loopuyt, Bouwmeester, v. Rotterdam n. Batavia.

Bij DOVER 27 Jan. Mappa, Mulder, v. Rotterdam n. Batav.

2 Febr. v. d. Palm, Ogerop. (v. Rotterdam) n. Batavia
na geeindigde reparatie.

POORTLAND 20 Jan. Staatsraad Band, de Jong, v. Am-
sterdam, vertrok den 24sten n. Batavia.

PLYMOUTH 23 Jan. Yssel, Messen, v. Batav. (n. Rotterdam.)

Bij QUEENSTOWN 23 Jan. Rowallan, Bolton, v. Batavia,
heeft orders voor Londen bekomen.

CUXHAVEN 22 Jan. Eleanor, Stark, v. Batavia.

St. NAZAIRE 22 Jan. Robert Peel, Derchon, n. Macasser.

ROYAN 25 Jan. Havre & Java, Martin, n. Batavia.

HAVRE 19 Jan. Arche d'Allinace, Cazalis, v. Padang —
Cygne, Gignaux, v. Batavia.

Ja, Ja, Paul zal ons redden, niet waar? schreeuw-
de het meisje als buiten zich zelve, maar goede Mark
hoe lang denkt gij, dat het duren kan, alvorens die
hulp aankomt?

— Niemand weet het hoe lang die verschrikkelijke
storm aanhouden zal en dan zelfs, als hij bedart,
zal men nog twee of drie dagen moeten wachten, om
het duin den tijd te geven zich te zetten, anders loo-
pen de werklieden gevaar er onder begraven te wor-
den.

— Wat, drie dagen en misschien nog langer te moe-
ten wachten, Mark? antwoordde Valeria met schrik.
Onmogelijk! ik heb er noch de kracht noch den moed
toe, en buitendien, komt het U ook niet voor, dat de
lucht hier reeds zwaar en stikkend wordt.

— De daadzaak was waar, maar de grijsaard wilde
daarin nog niet toestemmen.

— Moed gevat, freule! hernam hij; uit voorzorg
voor het geen gebeuren mogt, heb ik niets veronacht-
zaamd, wat ons bestaan rekken kan; wij ontbreken
geene levensmiddelen; de put in den kelder levert o-
vervloedig water op en wij hebben nog eenige pakket
harstkaarsen. Heb derhalve geduld en verlaat
wij op de Lieve Vrouwe van Areachon.
Valeria loofde een diepen zuucht, maar antwoordde
niet.

(wordt vervolgd.)

